

“KEDERİ KEDERİM SEVİNCİ SEVİNCİM AZERBAYCAN”

FOTOĞRAFLARLA ŞİİR SERGİSİ KATALOĞU

07.10.2020

Gazi Üniversitesi Resim ve Heykel Müzesi

sunuş

Türk Milletinin değerlerine sahip çıkarak bu değerleri gelecek nesillere aktarmak adına farkındalık yaratmak, yeryüzünün hangi coğrafyasında olursa olsun Türk Dünyasını bir bütün olarak kucaklayarak onların kederine sevincine ortak olmak ülküsündeki Gazi Üniversitesi'nin hassasiyetle üzerinde durduğu konulardan biri de 1991 yılında başlayan Azerbaycan toprağı, Türkün vatani Karabağ'da Ermenilerin işgali ve Türklere uyguladığı vahşettir. Ermenistan'ın bu işgali ve masum sivillere yapılan saldırıları devam etmekte, Azerbaycan Türkleri ise vatanlarını savunmaktadır.

Gazi Üniversitesi öğretim elemanları ve öğrencileri ile bilim ve sanat alanında yaptıkları çok sayıda etkinlik ve çalışmalarla Azerbaycan Türklerinin dünya kamuoyundaki hak ve adalet arayışlarında her zaman yanlarında olmuşlardır.

Gazi Üniversitesi Resim ve Heykel Müzesinde 7 Ekim 2020 tarihinde açılan "Kederi Kederim, Sevinci Sevincim Azerbaycan. Fotoğraflarla Şiir Sergisi" Türkiye Türkleri ve Azerbaycan Türkleri arasındaki kardeşlik bağının ifadelerinden biridir. Bu "Sergi" ilhamını Atatürk'ün "Azerbaycan'ın sevinci bizim sevincimiz, kederi bizim kederimizdir. " sözünden almıştır. Bu "Sergi" bazen Azerbaycan'dan, kimi zaman da Türkiye'den mutluluklarını, üzüntülerini dizelerle ifade eden Türk Milletinin değerli şairlerinin şiirlerini kapsamaktadır. 1915 yılından günümüze uzanan içimizi titreten bu şiirlere işgal altındaki Karabağ'da bulunan Türklere ait tarihi eserlerin Ermeniler tarafından yanmış, yıkılmış harabeye dönmüş hallerinin fotoğrafları eşlik etmektedir.

Bu "Sergi" ile ve hazırlanan bu katalogla Karabağ'daki tarihi eserlerin öncelikle ait oldukları milletin, Azerbaycan Türklerinin sonrasında da insanlığın korunması gereken mirası olduğunu ve uluslararası çeşitli anlaşmalarla da teminat altına alındıklarını hatırlatmak istedik.

Dünya kamuoyu bu eserleri yok eden ya da zarar verenlerin uluslararası dildeki karşılığının da "barbar" demek olduğunu hatırlasın istedik.

"Kederi Kederim, Sevinci Sevincim Azerbaycan. Fotoğraflarla Şiir Sergisi"nin hazırlanmasında emeği geçen Gazi Eğitim Fakültemizin değerli öğretim üyelerini ve Gazi Eğitim Fakültesi Türk Sanatı Topluluğumuzu böyle millî bir konuda gösterdikleri hassasiyet için kutluyorum.

Prof.Dr. Musa YILDIZ

Gazi Üniversitesi Rektörü

Azerbaycan coğrafyasının Türk yurdu oluşu Selçuklular zamanına dayanmaktadır. Coğrafi, stratejik ve ticari önem taşıyan yollar üzerinde bulunan Azerbaycan toprakları, tarih boyunca pek çok devletin çatışmasına sahne olmuştur. Tarih içerisinde birçok halk, bu topraklara hakim olma mücadelesi vermiştir. Özellikle Çarlık Rusya'nın uyguladığı yayılmacı politika ve bunu takip eden Sovyetlerin son derece acımasız yönetimleri bu topraklar üzerinde yaşayan soydaşlarımızın büyük acılar ve kayıplar yaşamasına sebep olmuştur. Bu kayıpların sebebiyse Rusların bölgeye hâkim olduktan sonra Ermenileri, kardeşlerimiz üzerine kışkırtmalarıdır.

Rusya, Ermenilere verdiği destekler ile sözde bahanelerle bu topraklarda soykırım niteliğinde bir politika izlemiştir. Bu politika 20.yüzyılın başlarından itibaren günümüze kadar süregelmiştir. Karabağ Savaşı sırasında 26 Şubat 1992 tarihinde Azerbaycan'ın Dağlık Karabağ bölgesindeki Hocalı kasabasında yaşanan ve Azerbaycan Türkü sivillerin Ermenistan'a bağlı kuvvetler tarafından toplu şekilde öldürülmesi ve Karabağ'ın son derece hukuksuz işgali ise bu devletlerin tarihinin yazdığı en büyük insanlık ayıplarından birisidir.

Biz Türkiye Cumhuriyeti Devleti çatısı altında yaşayan Türkler olarak kardeşimiz Azerbaycan, Çarlık Rusya ve Sovyetlerin yüzyıllar süren esaretinden sonra bağımsızlığına kavuşur kavuşmaz onu tanıyan ilk devlet olduk. Ancak tarih boyunca daima " İki devlet, tek millet." görüşü ile birbirimize destek verdik.

Ne diyordu Bahtiyar Vahapzade "Azerbaycan- Türkiye" adlı şiirinde:

Bir ananın iki oğlu,

Bir amacın iki kolu.

O da ulu, bu da ulu

Azerbaycan - Türkiye...

...

Birdir bizim her halimiz

Sevincimiz, melalimiz.

Bayraklarda hilalimiz

Azerbaycan - Türkiye...

Bu satırlar ne güzel anlatıyor kardeşliğimizi. Bizler ortak dil, kültür, tarih ve ülkü ile birbirine bağlanmış iki devletiz ve tek millet. Bu yüzden acılarımız da sevinçlerimiz de ortaktır

bizim.

Saygılarımla

Prof. Dr. Mahmut SELVİ

Gazi Eğitim Fakültesi Dekan V.

TÜRKLERİN VATANI KARABAĞ

Türkçe’de büyük, geniş bahçe, arazi anlamına gelir Karabağ... Tarihini en eski zamanlarından beri Türk toprağıdır ve Kuzey batı Asya’nın Kafkaslara, Anadolu’ya, İran’a ve Azerbaycan’a açılan önemli bir kapısıdır Karabağ.

Karabağ’ın jeopolitik konumu 18.yy sonları 19. yy başlarından itibaren çarlık Rusya’sının da dikkatini çeker ve bu bölgede bulunan Türk Hanlıkları Ruslar tarafından işgal edilir. Önce 1813 Gülistan, 1828 Türkmençay, sonra 1829 Edirne Anlaşmalarıyla İran’dan ve Türkiye’den binlerce Ermeni buraya getirilir, yerleştirilir. O zamana kadar Karabağ Tarihinin hiçbir boyutunda bu coğrafya ile ilgili varlıkları yoktur Ermenilerin. Ruslar tarafından Anadolu ile Kafkaslar ve Orta Asya arasındaki bağı koparmak amaçlı oluşturulmak istenen bu tampon bölgeye yerleştirilinceye kadar...

XX. Yüzyılın başlarında Rusların desteğinde bölgede artık Ermenilere hediye edilen bir Ermeni Devleti vardır ve bir Türk şehri olan Revan da bu devlete başkent yapılmıştır.

Erivan ve Karabağ civarına yerleşen Ermenilerin Türklere saldırmasıyla başlayan olaylar 20. Yüzyılın başlarında iyice arttı. 1905'ten itibaren Türklerle Ermeniler arasında başlayan çatışmalar Birinci Dünya Savaşı sırasında da devam etti. Ermeni zulümleri karşısında Azerbaycan Türklerine yardım eden Osmanlı Devleti; Mondros Mütarekesi’nden sonra, Güney Kafkasya'yı boşaltınca yerini İngiliz orduları aldı. İngilizler bu dönemde Karabağ’ın Azerbaycan’a ait olduğunu ilan ettiler. Daha sonra bölgeye hâkim olan Sovyet döneminde Ermenistan Sovyet Cumhuriyeti, aslı esası olmayan iddialar ile Karabağ’ı kendi topraklarına katmak için Moskova nezdinde hareket geçtiyse de Karabağ Azerbaycan’a bağlı özerk bir Cumhuriyet olarak kaldı.

Ermeniler ise hedeflerinden hiç vazgeçemediler. İki hedefleri vardı. Birincisi; Türk nüfusunu Ermenistan’dan tamamen çıkararak, Türksüz bir Ermenistan yaratmak, İkincisi ise; Dağlık Karabağ’ı Ermenistan’a dâhil etmek. Katı Sovyet döneminde fırsat bulamayan Ermenilere bu fırsatı Gorbaçov’un yeniden yapılanma ve açıklık siyaseti verdi. Bu süreçte yeniden harekete geçen Ermeniler Karabağ’la ilgili olarak 1987 Ağustosunda, Yukarı Karabağ nüfusunun çoğunluğunu Ermenilerin oluşturduğu iddiasıyla bölgenin Ermenistan’a bağlanması için Moskova’ya başvuruda bulundular. Gorbaçov’un Yukarı Karabağ sınırlarının değiştirilemeyeceğini bildirmesi üzerine Ermenilerin bölgedeki faaliyetleri arttı. 12 Temmuz 1988’de Yukarı Karabağ Ermenileri, özerk bölge olarak resmen Ermenistan’a bağlandıklarını ilan ettiler.

Ermenilerin attığı bu adımlar, Azerbaycan’

Oda büyük tepki yarattı. Ancak Ermenistan tutumuna devam etti. Bölgede yaşanan sürecin Azerbaycan Türkleri ile Ermeniler arasında çatışmalara dönüşmesi üzerine Azerbaycan hükümetinin Karabağ’da olağanüstü hal ilan etmesi, çarpışmaları durdurmaya yetmedi. Aksine çatışmalar Azerbaycan’ın diğer bölgelerine de sıçradı. Bakü ve Sumgait de kanlı çatışmalar oldu.

Azerbaycan ile Ermenistan arasında meydana gelen olayları önlemek amacıyla Gorbaçov'un emriyle Kızıl Ordu birlikleri bölgeye gönderildi. Sovyet ordusunun 20 Ocak'ta ateşli silah kullanarak Bakü'ye ve Azerbaycan'ın diğer bölgelerine girişi sonucunda resmi açıklamalara göre 133 kişi öldü, 611 kişi yaralandı, 841 kişi gözaltına alındı.

Bu gelişmeler Ermenilerin önünü açtı. 1992 Ocak ayı sonunda çatışmalar hızlandı. Artık çatışmalar iki tarafın millî ordularının katıldığı bir mücadele şeklinde devam ederken Rus ordusunun 81. tümeni de Ermenilere destek verdiğini açıkladı. 30 Ocak 1992'de Azerbaycan ve Ermenistan'ın AGİT üyesi olmasıyla birlikte Karabağ sorunu uluslararası bir boyut kazandı. Diplomatik temaların sürdüğü bu sırada Ermeni güçleri 1992 yılının 25 Şubatını 26 Şubat'a bağlayan gecede bölgedeki Rus ordusunun 366. Alayının, da desteği ile Hocalı kasabasında vahşi bir katliam yaptılar. Resmî kaynaklara göre, 83 çocuk, 106 kadın ve 70'den fazla yaşlı dâhil olmak üzere toplam 613 kişi öldürülmüş, toplam 487 kişi ağır yaralanmış, 1275 kişi rehin alınmış, 150 kişi ise kaybolmuştur. Cesetler üzerinde yapılan incelemelerde cesetlerin birçoğunun yakıldığı, gözlerinin oyulduğu, başlarının kesildiği görülmüştür. Hamile kadınlar ve çocukların da aynı muameleyle maruz kaldığı tespit edilmiştir.

Bu hadise üzerine uzun süre Ermenistan Savunma Bakanlığı ve Güvenlik Konseyi Başkanlığı yapan Serge Sarkisian, "Hocalı'dan önce Azeriler, Ermenilerin sivil nüfusa el kaldırmayan bir halk olduğunu düşünüyordu. Biz bu anlayışı sona erdirmeye muvaffak olduk..." diye övünmüştü. Çatışmalar sürerken, 24 Mart 1992'de Helsinki'de toplanan Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı (AGİK, sonra AGİT) Dışişleri Bakanları Konseyi, Dağlık Karabağ sorununun çözümü için Beyaz Rusya'nın Minsk kentinde bir konferans düzenlenmesine karar verdi.

'Minsk Grubu' olarak adlandırılan komite üzerinde Ermeni tezlerine destek veren ABD, Fransa ve Rusya'nın ağırlığı vardı. Karabağ'ın Azerbaycan toprağı olduğuna dair Birleşmiş Milletler Cemiyetinin aldığı pek çok kararlara rağmen Karabağ'dan ve işgal ettiği Azerbaycan'ın diğer bölgelerinden çekilmemekte ısrar eden Ermenistan, 28 yıldır uyutma politikası ile işi sürüncemede bırakan Minsk Grubu'nun örtülü desteği ile yürüttüğü işgaller nihayet Azerbaycan silahlı kuvvetlerinin müdahalesi ile son bulma sürecine girmiştir.

Yukarı Karabağ meselesinde Türkiye, hem Azerbaycan ile olan tarihi ve kültürel bağları hem de bölgeye sınır komşusu olması nedeniyle Azerbaycan tarafının yanında yer alarak, bir yaptırım olarak Ermenistan sınırını kapatırken Azerbaycan'la da her alanda işbirliğini geliştirerek "Bir millet iki devlet" olmanın getirdiği kardeşlik hukukuna riayet etmektedir.

FOTOĞRAFLARLA ŞİİR SERGİSİ

07.10.2020

İSTİKLAL MARŞI

Korkma! Sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak,
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilal!
Kahraman ırkıma bir gül; ne bu şiddet, bu celal?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helal...
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım.
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım,
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
“Medeniyet” dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın,
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana vadettiği günler Hakk'ın,
Kim bilir, belki yarın belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri “toprak” diyerek geçme, tanı,
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır atanı,
Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak, toprağı sıksan şüheda.
Canı, cananı, bütün varımı alsın da Hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli.
Bu ezanlar ki şehadetleri dinin temeli,
Ebedî, yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vecd ile bin secde eder, varsa taşım,
Her cerihamdan, İlahî, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruhumücerret gibi yerden naaşım,
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

Dalgalar sen de şafaklar gibi ey şanlı hilal!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helal.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlal.
Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl.

AZERBAYCAN MİLLİ MARŞI

Azerbaycan! Azerbaycan!
Ey, kahraman evladın şanlı vatanı!
Senin için can vermeye hepimiz hazırız!
Senin için kan dökmeye hepimiz kâdiriz!
Üç renkli bayrağınla mesut yaşa!
Üç renkli bayrağınla mesut yaşa!

Binlerce can kurban oldu,
Sinen harbe meydan oldu!
Kanunundan geçen asker,
Herkes (gibi) bir kahraman oldu!

Sen olasın gülistan,
Sana her an can kurban!
Sana binbir sevgi,
Sinemde tutmuş mekân!

Namusunu korumaya,
Bayrağını yükseltmeye,
Namusunu korumaya,
Bütün gençler hazırdır!
Şanlı vatan! Şanlı vatan!
Azerbaycan! Azerbaycan!
Azerbaycan! Azerbaycan!

ÇIRPINIRDIN KARADENİZ

Çırpınırdın Kardeniz,
Bakıp Türk'ün bayrağına
“Ah” deyerdin, hiç ölmezdim,
Düşebilsem ayağına.

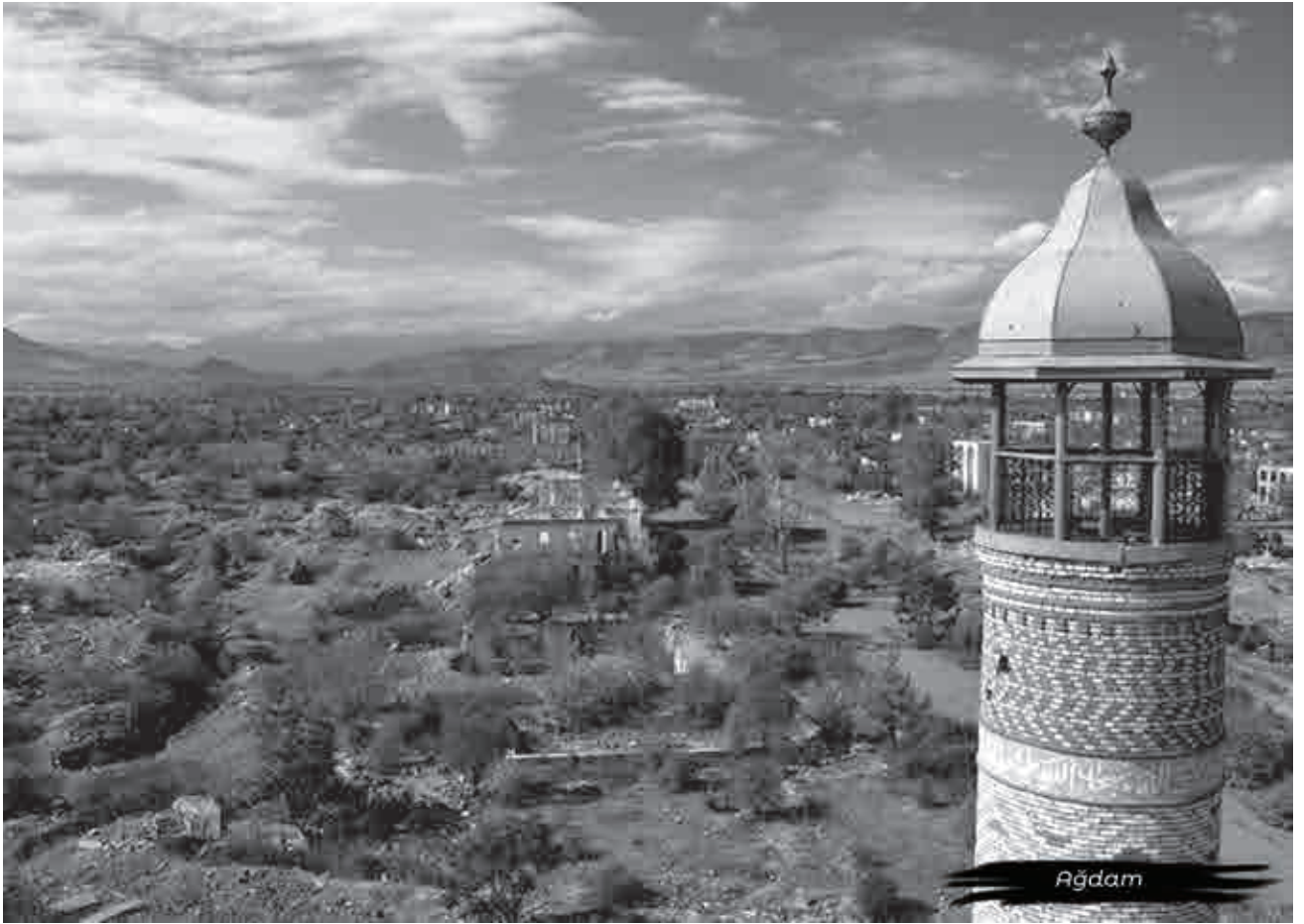
Ayrı düşmüş dost elinden,
Yıllar var ki, çarpar sinem,
Vefalıdır, geldi giden,
Yol ver Türk'ün bayrağına.

İnciler dök gel yoluna,
Sırmalar düz sağ, soluna
Fırtınalar dursun yana
Selam Türk'ün bayrağına.

Hamidiye o Türk kanı
Hiç birinin bitmez şanı
Kazbek olsun ilk kurbanı,
Selam Türk'ün bayrağına.

Dost elinden esen yeller,
Bana şiir, selam söyler
Olsun bizim bütün eller,
Kurban Türk'ün bayrağına

Ağdam

AYAĞA DUR, AZERBAYCAN!

-Şair Ahmet Cevat'ın Aziz Hatırasına-

Bir seher vaktinde vardık Göygöl'e
Burda kızlar gül takıyor kâküle
Alev alev bir gül attım su yandı
Sunam derin uykusundan uyandı
Yavaş yavaş araladı perdeyi
Gönlüm göle düşmüş yaban ördeği
Giyip kuşanmaya erinmiş Göygöl
İpekten tüllere bürünmüş Göygöl
Ne kadar özenmiş hilkatin eli
Bir depremle doğan yaylagüzeli
Ninniler dinlemiş deli rüzgârdan
Gıdasını almış yağmurdan kardan
Sonra canlar yakan bir âfet olmuş
Burdan su içiyor her sevdalı kuş
Sanki aynasını düşürmüş felek
Göygöl'den gayrisi bir kirlî gölek
Gök mâvî, göl mâvî her şey semâvî
Arşa çıkar Ateşgâh'ın alevi
Burası Kafdağı tezatlar evi
Çıkar her adımda bir masal devî
Dağlar deve olur bulut güvercin
Bir gümüş sakallı keçi olur cin
Yanılıp Göygöl'ü su sanmasınlar
Bismillah demeden yıkanmasınlar
Gece ipil ipil yıldız elenir
Ay ışığı düşer göl harelenir
Asırlardır sevda çeken gönüller
Ateşgâh'ta yanar burda serinler.
Göygöl menbâdır efsânelerin
Bu sulardan doğmuş Hüsrev'le Şirin
Dedem Korkut bu dağlara uğramış
Acıkmış suyuna ekmek doğramış
Bir sabah Göygöl'de peri kızları
Yıkanırken siper edip sazları
Üstlerine gelmiş bir deli çoban
Kır papaklı sırtı heybeli çoban
Bakmış ki gölbaşı peri tüneği
Atmış üstlerine ak kepeneği
Bir anlık gafletten doğmuş Tepegöz
Oğuz'u uykuda boğmuş Tepegöz
Bir gece yarısı ay suya düşer
Çöllerde bir ceylan pusuya düşer
Derinden derine harelenir su
Sararken her yanı barut kokusu
Çimenler üstünde üç beş damla kan
Gözünü nefretle kapatır ceylan
Çırpınır ağzında bir demet kekik
Kör avcı her şeye çekilmez tetik

Şimdi yaylaların sonbaharıdır
Dağları kaplayan süt buharıdır
Yapayalnız kalmış kuğulu Göygöl
Ağlayan göz gibi buğulu Göygöl
Uzar kıyısında bir sarı kamış
Kendini seyreder sularda yaz kış
Şimal küleğiyle kar geliyor kar
Sunamı tufandan koruyun dağlar
Dedim doruklarda açan menekşe
Dedi uçabilsem kuş olsam keşke
Bilmem nasıl sığdım ben bu derbende
Merih'in, Zühre'nin derdi var bende
Yüzümü yalarken yayla meltemi
Her gece rüyamda bir beyaz gemi
Sularımı yara yara gidiyor
Özlediğim bir diyara gidiyor
Ham Kepez çıkarır altın tacını
Her gün bu aynada tarar saçını
Köroğlu yol keser alır bacını
Kaçak Nebi unuttur mu öcünü
Deli poyraz doruklarda tar çalar
Dal koparır, can aparır, nar çalar
Uçuşan yapraklar turna teleği
Bulutlar dağların ipek yeleği -
Bir nevrüz sabahı sökerken şafak
Bir şehzade gelip uyandıracak
Nal sesleri duyacaksın derinden
Öpecek usulca göy gözlerinden
Açma duvağını sır verme ele
Şu fırtına dinsin, yaz gelsin hele
Uyu -Natevan'ım yaralım uyu
Uyu bahtı kara maralım uyu
Bir ş'ir bıraktım sana hediye
Bu garip yolcuyu unutma diye
Şahidimiz olsun ulu çınarlar
Gün gelir okuyup bizi anarlar
Çınar fısıldaşır pınara söyler
Pınar da üstadım Anar'a söyler
Bu sayede elden ele duyulur
Bizim de adımız şair sayılır
Mesnevi okuyup geçtim Gence'den
İçime bir sızı düştü inceden
Elveda bağlarda üzüm derenler
Üzümü unutup hüzün derenler
Elveda adını unutan şehir
Elveda akmayı unutan nehir
Ata yadigârı Gence elveda
Dalında kuruyan gonca elveda

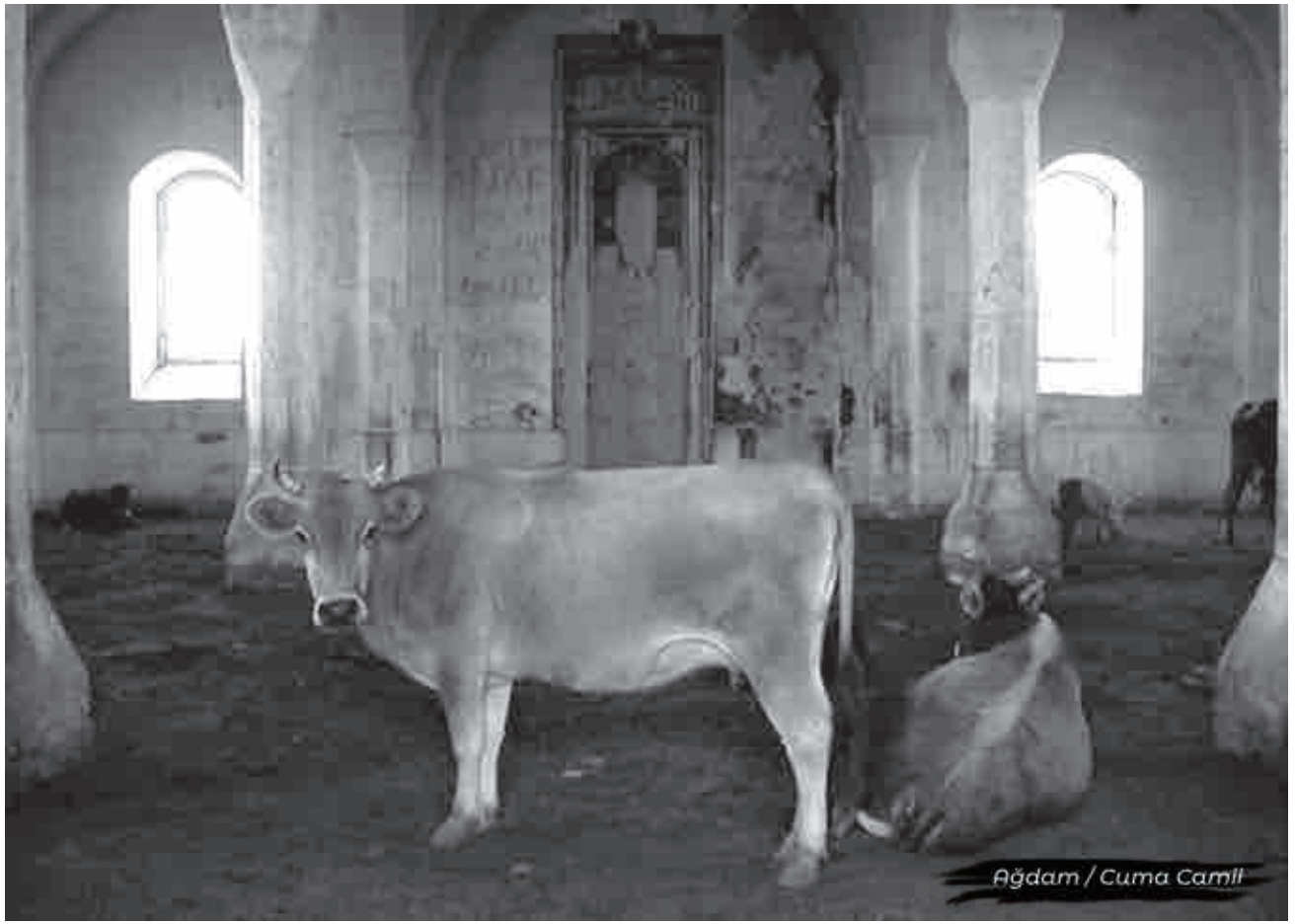

AZERBAIJAN BAYRAĞINA

Burahınız, seyr edeyim, düşüneyim, ohşayayım,
Şu sevimli üç boyalı, üç menalı bayrağı.
Meleklerin kanadımı üzerime kölge salan?
Ne imiş bu, aman Allah?! Od yurdunun yarpağı!
Göy yarpaklı, al çiçekli yaşıl otlar topasımı?
Hayır, hayır? Çiçek solur, otlar yerde tapdanır.
Feket bizim bayrığımız ucaları pek seviyor,
Yulduzlardan hilaldan da yükseklerde fırlanıyor.
Kölgesinde ay eyilib bir gözeli kucmada.
Kucaşarak sevdiyle yükseklerle uçmada,
Şu görünüş bir ananın şefketine ohşayor.
Düşündükce zövklerimi, vicdanımı ohşayor.
Bu ay, yıldız, boyaların kurultayı ne demek?
Bizce böyle söylemek!
Bu göy boya Göy Moğoldan kalmış bir Türk nişanı,
Bir Türk oğlu olmalı!
Yaşıl boya islamlığın sarsılmayan imanı,
Üreklere dolmalı!
Şu al boya azadlığın, teceddüdün fermanı,
Medeniyet bulmalı.
Sekkiz uclu şu yulduz da sekkiz herli OD YURDU
Esaretin gecesinden fırsat bulmuş kuş kibi,
Seherlere uçmuşdur
Şu hilal da Türk bilgisi, düzgün sevgi nişanı,
Yurdumuzu kucmuşdur!
Allah, emellerim edib şu bayrağı intikal,
Birer-birer doğru olmuş, bir ad almış: İSTİKLAL!
Yüreyimde bir dilek var, o da doğru kesilsin,
O gün olsun bir göy bayrak Turan üste açılsın.

AZERBAYCAN

Bu beyti eşitdim Refig Zeka'dan,
Gözümde şıçradı yaş damla-damla,
Fikrimde canlandı bir ulu insan,
Baş eydim önünde ehtiramla,
“Azerbaycan, benim tacım, tahtım, oy,
Oyanmaz mı kor olası behtim, oy!”

O kanlı illerin kan çanağından,
Sıyrılib kurtuldu Almas İldırım,
Kurtuldu ölümün mancanağından,
Sanki bir Kurd oldu Almas İldırım.
Arğısı ovunda Ağrı dağında,
Kartal oylağında, şir yatağında.

Gözünde parladı ulduzlu sancak
Aylandı gözünde türlü muradı,
O, ana vetende yaşadı ancak
Yavru veten deye bezen ağladı.
“Azerbaycan, benim tacım, tahtım, oy,
Oyanmaz mı kor olası behtim, oy!”

Azerbaycan, can vermişik adına,
Canımızdır adındaki can senin,
Soyuk kelbler yana bilmez oduna,
Namus senin, şeref senin, şan senin.
“Azerbaycan, benim tacım, tahtım, oy,
Oyanmaz mı kor olası behtim, oy!”

AYAĞA DUR, AZERBAYCAN!

Ne yatmısan, koca vulkan, seninleyem!
Ayağa dur, Azerbaycan, seninleyem!

Senden keyri
biz her şeyi böle billik!
Senden keyri
biz hamımız öle billik!
Bu, Şehriyar haraydı,
Bu, Behtiyar haraydı!
Hanı senin tufan yıhan,
Gurşad boğan yurda oğul
oğulların! kara Çoban,
Deli Domrul oğulların.
Çek sinene-kayaları yamak ele,
Hakk yolunu ayağına dolak ele,
Bayrağını hezer boyda bayrak ele,
Enmezliye kalhmış olan bayrağını!
Azerbaycan, Azerbaycan,
Azerbaycan bayrağını!
Ayağa dur, Azerbaycan!
Bunu bize zaman deyir,
Mezarından baş kaldıran baban deyir!
Ner oğlu ner, seninleyem!
Seninleyem, silah tutan,
Külüng tutan, yaba tutan,
Kösöy tutan, nişanlı er, seninleyem!
Seninleyem, kız atası,
Hanı neren, hanı sesin!
Hanı andın!

Seninleyem,
Sözü kemli, özü demli
rehber adam!
1918-de vuruşurdu,
Danışmırdı rencber atan,
rencber atam!
Seninleyem, hakk-edalet, seninleyem,
Milli kürur, milli keyret, seninleyem!
Sepil kuma, göyer yerde, bit kayada,
Gizli nifret, açık nifret, seninleyem,
Oyat bizi, ey yaradan, seninleyem!
Ya bilmerre yatırt bizi,
Ya bilmerre oyat bizi,
Ya yeniden yarat bizi,

Ey yaradan, seninleyem,
Seninleyem, yatmış vulkan,
Seninleyem!
Ayağa dur, Azerbaycan,
Seninleyem!

Yohsa sen de yatmışlara, batmışlara,
keyretini satmışlara hırdalandın!!!
Gözünü sil, Veten oğlu,
Ayağa kalh!
Üfüküne bir yahşı bah.
Serheddine bir yahşı bah.
Serheddinin kemendine bir yahşı bah!
Dur, içinden korhunu boğ,
Ölümünle, kalımını ayırd ele.
Dur, içinden korhağı kov,
Dur, özünü Bozkurd ele!
Bir sesinden min ses diner,
Neçe-neçe daşa dönmüş dinmez diner!
Oddan biter, kandan biter eyilmezler!
Merd oğullar-merdliyle öyünmezler!
Torpak altda ölümlüye gömülmezler.

Varım, yohum, seninleyem,
Azım, çohum, seninleyem,
Şirin yuhum, seninleyem.
Yıhın meni söz atından,
Atın meni tank altına.
Ezin meni hincım-hincım,
Kesmir eger söz kılıncım,
Didin meni didim-didim,
Atın meni tank altına.
kundakdakı bir körpeni
hilas edim.
Neçe "seni", neçe "meni" hilas edim.

Agdam / Ekmek Müzesi

KOCA BİR TÜRKÜN VESİYYETİ

Yavrularım! Ey ömrümü şenlendiren, güldüren,
Alnı açık oğullarım, güzel, yosma kızlarım,
Bir kayesiz uçurum var, ayrılmıyor önümden,
Ömrüm vefa etmez bana, belke pek az yaşarım.
Artık bana dar geliyor hep şu engin üfükler,
Sanki ruhum kanatlanıb şimdi perran olacak.
Karşımızda yangın kibi görünen al şefekler,
Ehtimal ki, yarınki gün beni sönmüş bulacak.
Ecel güçlü, ben güçsüzüm, kimse ondan kurtulmaz,
Toplaşınız, vardır size bir kaç sözüm, dinleyin.
Getmeliyim, vesiyyetsiz ölsem ruhum şad olmaz,
Kulak verin sözlerime, birer-birer belleyin.
İlk isteyim: hiç bir zaman sevgiden el çekmeyin,
İnsan oğlu sevgi için yaratılmış, doğmuştur.
Yer yüzünü kardaş bilin, insan kanı dökmeyin,
Bu dünyada bir kaşık su çok zalımlar boğmuştur.
Kimseye kin bağlamıyın, yigit olun, merd olun,
Vicdanınız elmas kibi nur saçarak parlasın.
Konum-komşu, yakın-uzak her kesle hemderd olun,
Kırık gönülleri yapın, bırakmıyın sızlasın.
Zülme hergiz yaklaşımyın, doğru yoldan şaşmıyın,
Tanrı hakdır, hakkı sever, edaletden hoşlanır.
Yaltaklığa imrenmeyin, kibre hiç yanaşmıyın,
Öz hakkını bilmeyenler en sonunda daşlanır.
Arslan kibi cesur olun, feket haksız çıkmayın,
Haksızlığa karşı koyun, bırakmayın şımarsın.
Zalımları, celladları çeyneyin, hiç korkmayın,
Türk milleti, görülmemiş, boyun büksün, yalvarsın.

Bak! Şu yanda gülümsüyen yeni doğmuş ay nedir?
Şefeklerin doğurduğu bir kızdır ki, her yerde
Türk adını e'lan için bir semavi aynedir, İşte!
Bizim tarihimiz... hem yerde, hem göylerde.
Ey sevgili kuzularım! Sizden ben ayrılırken,
Benden size son vesiyyet: hergiz mehzun olmayın.
Vicdanımla, namusumla yaşar, hakkı bilirken,
Güclükmü var himmetine kavuşmakda Tanrının!?
Namus, vicdan insanlarda iki büyük kanatdır,
Onlar ile Adem oğlu yüksek göylerden aşar.
Namus, vicdan bizler için daimi bir heyatdır,
Türk eli hep o hiss için doğmuş, onunla yaşar.
Bir milletin tarihidir kökü, yurdu, yuvası,
Tarihiniz baş ucundan hergiz eskik olmasın.
“Altay” dağı, “Makan” çölü, hem de “Yasın” ovası”,
Birer aydın sehifedir, her türk gerek anlasın.
Südü temiz, esil oğul bilmezmi ki, ecdadı
Nasıl doğub yaşamışlar, ne erlikler etmişler.
Bilmeli ki, tez mehv eder zaman nankor evladı,
Öz neslini unutanlar çokdan sönüb getmişler.
Bir millet öz kökü üste biter, büyür, yükselir,
Köksüz ağac çabuk kurur, çiçek açmaz, bar vermez.
Bakın, görün tarihiniz size neler gösterir,
Hep şeref, hep büyüklükdür, ancak şaşılar görmez.
Merd atalar yigitlikde nam almamış yalnız,
Ta eskiden onlarda var elm, hikmet hevesi.
Güneş kibi tarihleri parlatıyor, baksanız,
Semerkendin darülfünunları, resedhanesi.
Evet, arslan yavrularım!
Türk eli hep şanlıdır,
Elmas kibi lekesizdir, sakın, kafil olmayın.
Esr, iyirminci esrdir!
Vezifesi pek ağır...
Arş ileri!
Komşular yol aldı, geri kalmayın!

Laçın / Sarı Aşık
Türbesi

AZERBAIJAN-TÜRKİYE

Bir milletik, iki dövlət
Eyni arzu, eyni niyyət
Her ikisi Cümhuriyyət
Azerbaycan-Türkiye.

Bir ananın iki oğlu
Bir ağacın iki kolu
O da ulu, bu da ulu
Azerbaycan-Türkiye.

Ana yurdda yuva kurdum
Ata yurda könül verdim
Ana yurdum, ata yurdum
Azerbaycan-Türkiye.

Birdir bizim her halımız
Dileyimiz, amalımız
Bayraklarda hilalımız
Azerbaycan-Türkiye.

Dinimiz bir, dilimiz bir
Ayımız bir, ilimiz bir
Eşkimiz bir, yolumuz bir
Azerbaycan-Türkiye.

Ağdam

ESGERLERİMİZE - KÖNÜLLÜLERİMİZE

“Arş ileri, arş, bizimdir felah
Arş yigitler, veten imdadine!” (Namık Kemal)

Korhutmamalı bizleri yollardaki engel,
Mefkureye doğru: yürü, koş, durma, çabık gel!
Millet tikecek namına ölsen dehi heykel,
Koyma tohuna yurduna namehrem olan el.
Bizlerde bu gün olmalı bir meksedi-ekmel,
Bir meksedi-ekmel ve bir ümmidi-müncel.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

İstersen eger yurduna hürriyeti-nazan,
Düşmenleri ehlak için ol ateşi-suzan,
Tekviri-veten etmeye ol nuri-fürüzan,
Dillerde bu gün olmalı bir ezmi-hüruşan,
Lerzidedekem olmalıdır azimi-meydan,
Ehyayi-vetençin, evet, vermeli yüz can.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

Tehdid ediyor yurdumuzu düşmeni-keddar,
Boğmak dileyor hakkımızı firkeyi-hunhar,
Afaki-siyasiyemize etf kıl enzar,
Olmakda buludlar şu üfuklerde nemu-dar,
Etmeklik için yurdumuzu kürkeye-envar,
Biz de edelim kendi basaletimizi izhar.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

Şansız yaşamak istemeyiz, şan dileriz, şan,
Eshabi-hemiyet dilemez ömrü-perişan.
Himmetlilerindir bilin amali-dürefşan,
Keyretsiz olan millet olur sahibi-hesran.
Ehrari-kemal etmek için koşmalı her an,
İstersek eger olmayalım bendeyi-ferman.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

Nazandeyi-veten kibleyi-hürriyetimizdir,
Meşherleri, mezherleri hep cennetimizdir,
Besler bizi bir münim – biminnetimizdir,
Oldukca diri süfrye-pürnemetimizdir,
Öldükde kucağı ebedi türbetimizdir,
Kıymetli veten madezi-zıfketimizdir.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

Bil ki, vetenin sevgili bir madezi-candır,
Verme bunu eğyar eline, rehm et, amandır,
Hürriyetimiz nuri-füsunsazi-cahandır,
Bah bir ne gözeldir, nece candır, ne cavandır.
Biz vermeriz elden, bunu düşmenlere kandır,
Hübbülveteni onlara felinle inandır.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

İlk mehdin ile, son yerin ağışu-vetendir,
Xaki vetenin, bilmelisen, mayeyi-tendir,
Gülzari-veten, cennet, hep könçedehandır,
Ziruh çiçekler yaradan işbu çemendir,
Hifz etmeye bu gülşeni kurban – bedendir
Rühsareye-gülrengi-emel: rövşeni-şendir.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

Millet yaşamaz yurdunu zebt eylese düşmen,
Geldikce hezan fesli söner rövneki-gülşen,
İstersen eger yurdumuz olsun da: ışık, şen.
Göstermeliyiz düşmene bir cüreti - rövşen,
Kurban vetene olmalı: bir can ile bir ten,
En ülvi seadet: veten olsun tene medfen.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

HÜBBÜLVETENİ yazmalıdır kelbine millet.
HÜBBÜLVETENİ sanmalı bir milli ibadet,
HÜBBÜLVETEN uğrunda ölen zindedir elbet,
Ey hübbül vetenle delv lebriz mövdet!
Şefketli anandır vetenin, etmeli hidmet,
Ey süyfu-kelem erleri, bacüretü keyret.
Amalımıza doğru şitaban olalım, gel!
Milletle veten rahine kurban olalım, gel!

GENÇLİK MARŞI

Bizik bilik, şan ordusu, Azerbaycan ordusu.
Karanlıklarla çarpışan elm, ürfan ordusu.
Köhne çürük kuvveleri parçalayıb yıhan biz.
Şimşek kimi parıldayan, ildırım tek çahan biz,
Daşkın, coşkun seller kimi her terefe ahan biz,
Bizik nürü alem kuran azad insan ordusu
Sevgi, ateş ocağıdır, Azerbaycan ölkemiz,
Şerke, kerbe ışık saçan, ateş yakan bizik, biz
İgidlikde, her senetde ad çıharmış neslimiz.
Bizik bilik arhasınca geden ön, şan ordusu.
Üstümüzde dalğalanır nur saçaklı bayrağımız,
Elmsizlik, istibdaddır, bizim böyük yağımız.
Yorulmadan çarpışak ki, parlasın ocağımız.
Bizik karanlığı kovan, nur saçan dan ordusu

VETEN NƏĞMƏSİ

Ey dünyaya aydınlık saçan odlar diyarı!
Sen ey sönmez güneşin hezan görmez baharı!
Ey şərəfli tarihim, ey halkımın vukarı!
Ata-baba irsidir kelbimizde ahan kan!
Esirgemez övladın senden can, Azərbaycan!

Düşmənlərin gözü var torpağında, daşında.
İldırımlar partlamış eyilməyən başında.
Süngü, kılınc oynamış babalarım qarşında.
Koymamışdır koynuna girsən amansız düşmən,
Esirgemez, övladın senden can, Azərbaycan!

Hekiki bir cənnətdir hər bir gözəl bucağın,
En sevimli beşikdir bizi ana kucağın.
Sönməyən bir meş'eldir şe'r, senet ocağın.
Sendən alır ilhamı hər bir kuran, yaradan,
Esirgemez övladın senden can, Azərbaycan!

Şefək teki çağlayan şəhərlərin var senin.
Koroğlu, Babək, Nəbi, Hacıların var senin.
Tarih yazmış alnına-zəfərlərin var senin.
Kehremanlıq yadigar kalmış ata-babadan,
Esirgemez övladın senden can, Azərbaycan!

And olsun keçmişlərə, geleceğe, bugüne!
And olsun emdiyimiz təmiz ana südünə!
And olsun sevgilimin o mübarek köksünə!
Ayak bassam amansız düşmənlərin hər zaman,
Esirgemez övladın senden can, Azərbaycan!

Laçin

KARABAĞ

Bir gece doğmadan sabah güneşi,
Ansızın saldırdı, kahpe ermeni,
Böyle bir vahşetin, yoktur bir eşi,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Yirmi altı şubat, yandı Hocalı,
Balalar ateşte, karı kocalı,
Uykusunda geldi, Türkün eceli,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Pusu kurdu gece, katil ermeni,
Türkler uykudaydı, yoktu dermanı,
Bozkurt sana yazar, ecel fermanı,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Altı yüz on üç Türk, altmış üç bala,
Diri diri yandı, bu nasıl bela?
Aklıma geldikçe, titrerim hâlâ
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Canlı canlı yaktın, balam kızımı,
Ağıtla çaldırdın, kopuz sazımı,
Ben Türküm unutmam, yürek sızımı,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Türkoğlu Türküm ben, özüm Karabağ,
Katliam içimde, sızım Karabağ,
Vermem toprağımı, gözüm Karabağ,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Karabağ milleti, benim öz ırkım,
Azeri soydaşım, hiç yoktur farkım,
Uğruna şehidim, olmaz ki korkum,
Azerbaycan canım, kardeş devletim.

Ergenekon Tengri, benim dağlarım,
Asena bozkurdu, sanma bağlarım,
Karabağ'a bakar bakar ağlarım.
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Hazar denizine, bakıyor Bakü,
Ermeni Türkleri, yakıyor Bakü,
Kanım sana helal, akıyor Bakü,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Biz iki devletiz, tek millet lâkin,
Türkler esir olmaz, tarihe bakın,
Birlik beraberlik, bize çok yakın,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Bütün dünya bilsin, şöyledir durum,
Bu katliam değil, tam bir soykırım,
Türkün intikamı, kalmaz ki yarım,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Kul Figânî derki, susmaz bu kalem,
Türkoğlu Türküm ben, yıkılmaz kalem,
Bunu böyle bilsin, cihanda âlem,
Azerbaycan benim, kardeş devletim.

Fizuli / Hacı Elekber
Mescidi

İMDAD

Vicdanım emr etdi, imdada geldim,
Mezlum sesi duydum, men dada geldim!
Ziyafet görmedim, yaslıdır eller,
Çohalmış mezarlar, derdini söyler.
Talanmış şaneler, yolunmuş teller,
Olduğunu duydum, imdada geldim!
Yarılmış korhudan penbe dodaklar,
Aşikler ah çeker, derdinden ağlar.
Bah, neler söyleyir tarlalar, dağlar,
Kardaş sesi duydum, imdada geldim!
Konşularda toydur, bizde ağlaşma,
Bu yerde kız gülmez, gel heç uğraşma!
Sen ey derdli könlüm, burda dolaşma!
Ben seninçün deyil, imdada geldim!
Karlari boyamış mezlumlar kanı,
Ölenler çoh, feket mezarı hanı?
Ayaklar altında şöhreti, şanı
Kalanları görüb, imdada geldim!
Bir yerde ki, zalım bayrağı sanca,
Gözyaşı töküler o yerde bunca;
Bu derde ağlayım, bir ah, doyunca,
Kerib sesi duydum, imdada geldim!
Verib yad ellere sırma telini,
Gelinler burahmış gözel elini.
Anasızdır yavru, sen söyle ninni.
Ninnisiz yavruya, imdada geldim!
Tutmaz bacaları, yanmaz ıraklar,
Kardaşı bacıdan ayırmış dağlar.
Bacılar nerededir, buludlar ağlar?
Kardaşsız bacıya imdada geldim!
Cesedlerle dolmuş karların altı,
Aylar var ki, minmez igidler atı.
Gelme, yahar seni kerib bayatı!
Sus!.. kerib bayatı, imdada geldim!
Felaket görmeyen millet olarmı?
Düşün, bir az düşün, heç kanın var mı?!Gözler kormu, yohsa könüller darmı?
Ah, niye ben yine feryada geldim!

Hocalı

EY ESGER !

Dağa, daşa sancağını öpdürüb
Duman kimi bu dağları bürüdün!
Denizlere salam resmi yapıdırıb
Göylerdeki bulud kimi yürüdün!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Baş eydi bah, toplarının sesine
Yad ellerin yıldırımı, şimşeyi!
Kuzğun kimi kurumağa başladı
Seni gören celladların bileyi!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Arslan kibi saldırdığın düşmana,
Er oğlu er olduğüunu gösterdin!
Felek bu gün uyüun sana diyor ki,
Türk esgeri, sen böylemi isterdin?!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Kardaşlığın fermanına baş eyib,
Mezlumların imdadına yetişdin!
Karanlıkda süngün sana yol açdı,
Sen o yoldan muradına yetişdin!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Ey Türk, senin hansı dinde olduğun,
Minareye buyur, bize söylesin!
Eşitmeyen kulaklara sesini
Esen yele buyur, heber eylesin!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Şu karşıkı duman çihan bacadan
Sen gelmeden inilteler çıhardı!
Gecikseydin, mezlumların feryadı
Yeri, göyü, kainatı yıhardı!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

Ey Türk, bana sevda çiçek bu şeyler,
Göyde hilal, yerde senin sancağın!
Durnalarla gönderdiyim salamı
Yetirdimi, sana ninen torpağı?!
Yürü, yürü batan günün izine!
Gülümseyir doğan Güneş yüzüne!

TENHA MEZAR

Yolun kenarında تنها bir mezar
Üstünde ne adı, ne soyadı var.
Ey yolcu, maşını eyle bu yerde
Soruş kimdir yatan تنها kabirde?

O, bir Türk zabiti , kahraman, metin!
Doğma kardeşine yardıma geldi.
Kırgına tutulan milletimizin
Haklı savaşına yardıma geldi.

Uzaktan hay verip senin sesine,
Geldi, kayıtmadı öz ülkesine.
Düşmen saflarını o, soldan sağa
Biçip destesiyle cepheni yardı.
Toprağın yolunda düşüp toprağa
Senin toprağını sana kaydardı.

Özü koruduğu, hem can verdiği
Yolun kenarında defnedildi o.
Uğrunda canını kurban verdiği
Toprağı özüne vatan bildi o.

Yolcu, maşınını bu yerde eyle
O mezar önünde sen tazim eyle.
Secde kıl, dua ver onun ruhuna
Ayak bastığın yer borçludur ona.

AZERBAYCAN YÜREĞİMDE BİR ŞAHDAMARDIR

Ayrılmaz başımdan, bırakmaz beni artık
Selâmsız, sabahsız bir efkâr.
Ve yüreğim bin yıllık destanlarla tutuşur
Büyür Azerbaycan kadar!

Azerbaycan: Dedem Korkut şafağı
Mübârek dilimi süt gibi sağlar.
Bâzen rüzgâr olur iliklerimde
Bâzen yağmur gibi üstüme yağar.
Götür beni Aras, al beni Hazar!
Türk'ü Türk'ten başka şimdi kim anlar.
Yaram derin, merhemim yok, vaktim dar
Bir destan yazar gibi yaz beni Anar!
Duy beni Bahtiyar! Duy beni Şahmar!

Geçen zaman üstüne, dökülen kan üstüne
Kılıç-kalkan üstüne
Ve ağzı köpüren yeleli atlar üstüne
Benim bir yeminim var:

Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır
Ben Yakub gibiyim uzun yıllardır.
Onda Yusuf'umun kokusu vardır.
Ve hasreti gönlümde büyük
Türkistan kadardır.
Ayettir kitabımda, bayrağımda rüzgârdır
Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır.

Şimdi Azerbaycan'da mevsim bahardır
Ama türküleri yine, baştan başa efkârdır...
Düşlerime yağan kardır.
Boynu bükük bir diyardır!..
Yardır...
Azerbaycan yüreğimde bir şahdamardır.

Kelbecer

Kubadlı Camii

YA KARABAĞ YA ÖLÜM...

Dünya duysun bu sesi, bu ses şarkın sesidir
Peygamberin övdüğü, necip ırkın sesidir
Bu ses Azerbaycan'ın, bu ses Türk'ün sesidir
Bu Ermeni tak etti, canımıza tak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Karabağ'da kan var kan, ağlıyor Azerbaycan
Karabağ'da karalar, bağlıyor Azerbaycan
Kanlar karı eritti, çağlıyor Azerbaycan
Vahşet bu, vahşet dünya, dön başını bak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

İşte dünya anlasın Karabağ Türk, bitmiştir!
AGİT de kararında bunu tasdik etmiştir
Ermeni vatanımı resmen gaspa gitmiştir
Kainâtın önünde benim alnım ak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Ben zaten Ermeni'yi hallerinden tanırım
Bin dokuz yüz on sekiz yıllarından tanırım
Kanıma batırdığı ellerinden tanırım
Şart oldu o elleri kökünden kırmak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Plan şu: Karabağ'a önce özerk denecek
Parlamento oylama, kahbelikler dönecek
Peşinden de Ermeni Karabağ'a konacak
Ondan sonra Ermeni kök salacak. Sök artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Karabağ'da kap-kara bir destan yazılırken
Savunmasız insanlar kurşuna dizilirken
Bebeklerin başları taşlarla ezilirken
Kimse bana diyemez dişlerini sık artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Genc, ihtiyar, kadın, kız, demeden kıyılmakda
Kolları kesilmekde, gözleri oyulmakda,
Dalga-dalga semaya feryadlar yayılmakda
Bir şehidin mezarı bir taneden çok artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Televizyon veriyor, verince bakılıyor
O mübarek mescidler, camiler yıkılıyor
Sofrada boğazıma lokmalar takılıyor
Kardaşlarım ölürken bana hayat yük artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Nerdesin ehli islam? Ey Muhammet ümmeti!
Sende mi görmüyorsun bu zulmü, bu vahşeti?
İşte gün vahdet günü, gerçekleştirdi vahdeti!
Allahu Ekber deyib, tek yumruk ol tek artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Müslüman Türk her zaman vahdetin istekçisi
Ama şimdi mazlum Türk çok olur köstekçisi
Maalesef İran bile Ermeni destekçisi
İslami istismara benim karnım tok artık
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Türk'ün dostu Allah'tır İslam'a inanmıştır
İslam'da Hubbül Vatan, Minel İman denmiştir
Yani vatan aşkını imanla bir anmıştır
Demedi deme dünya bana cihat hak artık!
Ya Karabağ ya ölüm! Başka yolu yok artık!

Ermeni vampir gibi kanımızı içecek
Sonra bir ateşkesle acımız mı geçecek?
Bu rüzgârı ekenler fırtınayı biçecek
OZAN ARİF diyor ki yaydan çıktı ok artık!
YA KARABAĞ YA ÖLÜM!
BAŞKA YOLU YOK ARTIK!

KARABAĞ HASRETİ

Şimdi uzaklarda kalan bir şehir vardır
Camileri yıkılmış, minareleri yarım
Bu şehrin çilesini ben çekerim yıllardır
Hasretimi ben duyarım.

Şimdi uzaklarda kalan bir şehir vardır
Ki sızlatır yüreğimi yıllardan beri
Vatan olmasına vatan Anadolucasına
Ama vatan haritamda yok yeri.

Güzelim türküleri türkülerimiz gibidir
Ve kalpaklı, bindallı oyunlarını balam
Bilenlerimiz bilir.
Bir gün bir selâm gitse Anadolumdan
O şehirden sımsıcak bin selâm gelir.

Balam balam diyerek, okşardı beni anam
Anamın dizlerinde ben Hazar'ı yaşadım
Hazar'ın diliyle benim dilim bir
Hazar, şimdi yere inmiş bulutlar mahşeridir.

Ve Karabağ çekik gözlü bir Türkmen kızı gibi
Hazar'ın yakınında mahzun güzelliğiyle
Dedem Hacı Murat'ın destan şehridir.
Çağırsam yollarına düşebilirim.

Toprağına bayraklarla girebilirim
Karasevdalılar gibi hasretim Karabağ'a
Uğruna ölebilirim.
Bir gün biterse her şey Karabağ'ı görmeden
İstemem bandolar, büyük çelenkler...

Allah'ım ruhuma biraz sükûn var.
Üstüme okunmuş birkaç avuç mübârek
Karabağ toprağından serpilse yeter.

Kubadlı
Demirciler Köyü Türbe

KARABAĞ'A MEKTUP

Bahtına ağlayan Azeri kızı
Sen Karabağ dersin, ben karayazı
Boşlukta çırpınır Türk'ün avazı
Sanma ki dertlerin azı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

'Gel gardaş' diyorsun gelecek yol yok
Şehitler kabrine koyacak gül yok
Çilesiz saat yok, kavgasız yıl yok
Kurşunlar sizdedir, sızı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Türkmen'e mi, Kırgız'a mı yanmadım
Tatar'a mı, Çerkez'e mi yanmadım
İmdat diyen bir söze mi yanmadım
Uygur'un, Özbek'in gözü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslüman, Türk olmak suçumuz bizim
Öfkeyle doludur içimiz bizim
Bir günde ağarır saçımız bizim
Yüz iki belanın yüzü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir

Kendimizden koptu kendi bağrımız

Zulüm girdabında yandı bağrımız
Hedef tahtasına döndü bağrımız
Alevler sizdeyse közü bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Komünizm sağırdı, demokrasi kör
Batıdan beslenir her türlü terör
Haçlı mumyaları uyandı bak gör
Kaç asrın silinmez izi bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Birleşmiş milletler benzedi sirk'e
Sadistler musallat edildi şarka
İsrail Arap'a, Ermeni Türk'e
Kısmet bazı sizde, bazı bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Böyle geldi, böyle gitmez bu oyun
Zalimleri iflah etmez bu oyun
Umdukları gibi bitmez bu oyun
Mazlumun ekmeği, tuzu bizdedir
Sizdeki yaranın özü bizdedir.

Müslüman'ız, Türk'üz haktan yanayız
Adaletle süt emziren anayız
Aşk harcıyla vücut bulmuş binayız
Âti bizde saklı, mâzi bizdedir
Sevginin, şefkatin özü bizdedir.

TORPAK DAN PAY OLMAZ

Biz yahın olmuşuk kedimden, yahın.
O keder yahın ki, bizim dağların
Kölgesi düşübdür sizin dağlara.
Men efsus demirem öten çağlara.
Bahşının kamanı bizi ağladıb,
Cabbarın ceh-cehi sizi ağladıb.

Babam baban ile dost olub, ancak
Dostlukdan bir kelme danışmazdılar.
Biri-birimize diş kıcardarak
Dostkludan deyirik o ki var.

Nedir bu eyhamlar, bu atmacalar,
Yene şeytan girib araya belke
Deyirem, kenardan barmak basan var
Köz tutan o köhne yaraya belke

Torpağ isteyirsen sen indi menden,
Bu nece kardaşlık, yoldaşlık oldu
Özge torpağına göz dikdiyinden
Senin neçe defe gözün oyuldu
Sene ders olmadı yine de bunlar,
Yohsa tökülmeli artık kanın var

Mene üzevari kardaş deyirsen,
Ancak altdan-altdan ignelenirsen.
Eyyami-kedimden sadedilem men,
Baş aç bilmedim hiylelerinden.

Eger düşmensense, hiyleden el çek,
Açıkca davalık meramın olsun.
Menimle min ildir kesdiyin çörek,
Aldığın kirvelik haramın olsun!

Hardan senin oldu bizim Karabağ
Adı sahibini demirmi aşkar
Hoşlukla vermezler torpağı. ancak
Kanla möhürleyib, zorla alarlar.

Hele göz dikmisen Nahçıvana da.
Tebriz de. Serab da belke seninmiş
Vartazar yaşayan bütün ölkeler
Yeni bütün dünya öz veteninmiş..

Günahım nedir ki, kankal kimi sen
Bütün yer üzüne sepelenmisen..

Arhını gel selime bend eleme,
Bu, kan davasıdır, bu, kan davası.
Heberimiz yohdur... yamakmış deme
Serçe yuvasına kartal yuvası!

Yatır bu torpakda ecdadım benim.
Şerefim,
Şöhretim,
Öz adım benim...

Ceddimin yatdığı ulu torpağı,
Sinesi servetle torpağı,
Men sene pay verim
Men kul, sen ersen
Sen meni bu keder ahmak bilirsən

İsa bulağının zümzümesini,
Cabbarın, Seyidin, hanın sesini,
Dalğalı Karabağ şikestesini,
Babek türbesini nece pay verim

Oğuz neslindenem, er oğlu erem,
Özge bağçasından bir gül dermerem,
Doğma torpağımdan çerek vermerem,
Eger dardasansa, sene hay verim!

Diğalar yine de yolunu azmış,
Menden yuharıya şikâyet yazmış,
Neçe yol vermişem, görünür azmış,
İsteyir men ona yine pay verim!

Suşa / Aşağı Gövherağa
Cami

Laçin Mektebi

“Kederi Kederim Sevinci Sevincim Azerbaycan”

Fotoğraflarla Şiir Sergisi

Düzenleme Kurulu

Prof.Dr. Mahmut SELVİ- Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dekanı.

Prof.Dr. Alev Çakmakoğlu KURU –Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı Öğr.Üyesi.

Prof.Dr. Meltem Demirci KATIRANCI- Gazi Eğitim Fakültesi Türk Sanatı Topluluğu, Akademik Danışmanı, Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim İş Eğitimi Anabilim Dalı Öğr.Üyesi.

Prof.Dr. Ayşe Yücel Çetin-Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Öğr.Üyesi.

Prof.Dr. Mehmet ŞAHİNGÖZ-Gazi Eğitim Fakültesi, Tarih Eğitimi Anabilim Dalı Öğr. Üyesi.

Adem ÖCAL-Gazi Eğitim Fakültesi Türk Sanatı Topluluğu Başkanı.

Büşra ARSLAN- Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi.